

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

“Busa Miingon ang Ginoo”	3
Ang Tanan Nga Mga Butang Mabag-o	15
Ang Bag-ong Jerusalem	17
Buhing Tubig	19
Alfa ug Omega	21

“Busa Miingon ang Ginoo”

“Sulayi ninyo ang tanang butang;sagopa ninyo ang maayo.” Sa maging buwan sa isyu sa Ang Banagbanag atong gikonsiderar sa Unang Bahin ang pagsusi niini nga hilisgutan diin kita makakat-on sa husto nga paagi sa pagsabot sa kahulogan sa mga Kasulatan, aron sa pagpangita sa tin-aw ug han-ay nga pasalig mahitungod sa kamatuoran sa mga doktrina nga atong gitoohan. Pinaagi sa paggamit niini

—I Tesalonica 5:21

nga mga pamaagi, atong gisusi ang dugay ng panahong gitudlo mahitungod sa trinidad. Sa pagbuhat sa ingon, atong nakita nga kini wala mahiuyon sa “Mao kini ang giingon ni Jehova” tungod sa mga sayop sa paghubad sa pipila ka mga Kasulatan- mga sayop nga dokumentado maayo sa mga eskolar sa Bibliya ug mga komentarista. Ato usab nakita nga ang trinidad wala mahiuyon sa uban nga mga importante nga mga doktrina sa Bibliya, sama sa lukat, ug sa ubang mga pagtulun-an nga nagpakita sa tinuod nga kinaiya sa “pagkausa” tali sa Diyos, sa iyang Anak nga si Kristo Jesus, ug ang mga hinalad nga mga sumusunod ni Kristo, ang Simbahan.

Sa Ikaduhang Bahin sa atong pagsubli niini nga hilisgutan, atong tan-awon ang duha ka dugang nga mga pagtulun-an sa Kristiyanismo-walay katapusan nga pag-antus ug ang “adlaw sa kaluwasan” -aron sa pagtino sa ilang pagkatinuod, pinaagi sa paggamit sa sa mao gihapon nga mga pamaagi nga gilati sa miaging bulan. Isip sinserong mga estudyante sa Bibliya, kinahanglan nga atong gitinguha kanunay ang pagbuhat ingon nga mga halangdon nga taga Berea, nga “nakadawat sa pulong uban sa tanan nga kaabtik sa hunahuna,” ug ilabina, sa “adlaw-adlaw nanagtoon sa kasulatan, sa pagsusi kon tinuod ba gayud ang mga butang nga gisulti kanila.” (Buhat 17:11) Pinaagi lamang sa pagbuhat sa ingon nga kita nagsunod sa mga pulong ni Pablo nga makita diha sa atong pang-abling teksto “pamatud-an ang tanan nga mga butang.”

ANG BIBLIYA BA NAGTUDLO SA WALAY KATAPUSANG PAG-ANTOS?

Nagdto sa bisan maunongon kaayong tigpaluyo niini nga pagtulon-an, ang ideya nga ang usa ka binuhat mahimong literal nga pagasakiton ug gitortyur sa walay katapusan ang dili masabot ug dili matugkad nga kabangis. Apan, bisan pa sa kangil-ad niini nga doktrina, ginaiingon nga adunay daghang mga Kasulatan nga nagsuporta niini. Atong kutloon ang pipila ka mga bersikulo sa Bibliya diini kini nga pagtulon-an nga nakabase.

“Siya pagasakiton pinaagi sa kalayo ug asupri diha sa atubangan sa mga balaan nga mga anghel, ug sa atubangan sa Cordero: Ug ang aso sa ilang kasakit magautbo hangtud sa mga katuigan nga walay katapusan: Ug sila walay adlaw ni sa gabii kapahulayan.” (Pinadayag14: 10,11). “Unya magaingon usab sa mga kamot nga wala, Pahawa gikan kanako, kamo nga gitunglo, ngadto sa walay katapusan nga kalayo, nga giandam alang sa yawa ug sa iyang mga anghel.” (Mat 25:41) “Ang yawa nga nagpahisalaag kanila gitambog ngadto sa linaw nga kalayo ug azufre, ... ug pagasakiton sila sa adlaw ug sa gabii hangtud sa kahangturan.”(Pinadayag 20:10) “Busa kon ang imong kamot o ang imong tiil mao ang magapapangdol kanimo, putla, ug gitambog sila gikan kanimo: mas maayo pa alang kanimo nga magasulod ka sa kinabuhi nga piang kun kimay, kay sa adunay duha ka kamot ug duha ka tiil nga igahulog sa kalayo nga walay katapusan. Ug kong ang imong mata mao ang magapapangdol kanimo, lugita kini, ug isalibay kini gikan kanimo; kay maayo pa alang kanimo nga magasulod ka sa kinabuhi nga usa lamang ang mata, kay sa adunay duha ka mata nga igahulog ka sa infierno sa kalayo .”- Mateo 18: 8,9

Kini atong makita ingon nga hingpit nga maayo nga mga Kasulatan, ug usa ka tin-aw nga “Mao kini ang giingon ni Jehova!” Mao kini ang mga pulong ni Jesus sa panahon sa iyang yutan-ong ministeryo ug sa ulahi, isip gihimaya nga Ginoo, bahin sa iyang mensahe gihatag ngadto kang Juan nga Tigpadayag pinaagi sa usa ka panan-awon. Kini nga mga bersikulo ingon sa daw nagtudlo sa walay katapusan nga kasakit, apan mao ba gayud kini? Mao ba gayud kini ang gisulti sa Diyos pinaagi sa tigpamaba nga iyang hinigugma nga Anak, ang nag-antos ug namatay, “ang matarung para sa mga dili matarung?” – 1 Pedro 3:18

PAGSUSI NIINI NGA PANUDLO

Ang unang Kasulatan nga gikutlo sa ibabaw nga kasagaran gigamit sa pagpamatood sa doktrina sa walay katapusan nga kasakit mao ang Pinadayag 14: 10,11. Sa lain nga pagkasulti, kini gituohan sa kadaghanan

nga ang dili-matinud-anon nga tawo nga gipasabot dinhi ang pagasakiton sa literal nga kalayo ug azufre, ug kini pagabuhaton sa atubangan sa balaan nga mga anghel ug sa Kordero, si Kristo Jesus. Dugang pa, ang aso niini nga kalayo ang motindog sa langit sa kahangturan, ug ang mga mag-antos niini nga kapalaran pagasakiton adlaw ug gabii hangtud sa kahangturan.

Ang unang pangutana nga kinahanglan atong tubagon mao kini: Kini ba nga paghulagway sa “walay katapusan nga pagsakit” nahiuyon sa mga gipahayag nga kinaiya sa Diyos? Kita motubag: dili, wala gani bisan gamay, sa atong pagmatuod sumala sa Bibliya. Busa, kita dugang motubag nga kinahanglan gayud nga adunay laing paagi sa paghubad niini nga Kasulatan kay sa literal nga pagpahayag sa kamatooran. Una, hinoon, atong timan-an nga ang Bibliya nagtudlo nga ang gugma mao ang labing hinungdanong bahin sa kinaiyahan sa Diyos-ang diwa sa iyang pagkasiya.

Atong hisgotan ang usa ka gamhanan nga panig-ingnan: “Ang Diyos mao ang gugma. ... Walay kahadlok diha sa gugma; apan ang hingpit nga gugma nagahingilin sa kahadlok. Kay ang kahadlok may Kastigo.”(I Juan 4: 8,18) Ang dili mabulag tali sa Dios ug ang gugma ang gitudlo sa tibook diha sa Daan ug Bag-ong Testamento. Apan, niini nga mga pulong ni Juan, labi natong timan-an sa hingpit nga detalye kon unsa ang giingon. Ang “kahadlok,” dili ang Diyos, ang hinungdan sa pagsakit, ang apostol nag-ingon, ug “hingpit nga gugma,” ang tinubdan diin ang Diyos, “nagapagula sa mga kahadlok.” Si Juan nagsulti kanato nga, tungod kay “Ang Diyos mao ang gugma,” siya dili makahimo sa pagsakit sa iyang mga linalang. Kini bug-os nga halayo sa iyang kinaiya, sukwahi sa iyang mga hunahuna, ug dulumtanan kaniya. Sa pagkatinuod, ingon sa kasaysayan sa simbahan, sukwahi kini-sa daghang mga siglo nga kini nga “kahadlok” sa walay katapusan nga kalayo ug asupre ang hinungdan sa “pagsakit” diha sa mga kasingkasing sa minilyon nga katawhan maayo man o dautan. Ang maong kahadlok ug pagsakit wala gitugot sa Diyos!

Ang panglantaw sa Diyos niini nga bakak nga pagtulon-an gipamatud-an pinaagi sa iyang mga pulong ngadto sa Israel. Siya tin-aw nga nagsugo kanila sa dili pagsunod sa mga pamaagi diin ang pagano nga mga nasud nga naglibut kanila naghimo sa pagsimba sa ilang mga dios-dios. “Magbantay ka sa imong kaugalingon nga dili ikaw mabitik sa pagsunod kanila, ... kay ang tagsatagsa ka dulumtanan kang Jehova nga iyang gikaligutgutan ilang gibuhad sa ilang mga dios; kay bisan ang ilang mga anak nga lalake ug sa ilang mga anak nga babaye nga ilang mga halad sa kalayo.”(Deut 12: 30,31). Atong mamatikdan dinhi nga ang batasan sa pagsakripisyo sa mga tawo pinaagi sa kalayo

ang labina nga gidili ubos sa balaod sa Diyos ngadto sa Israel. Kini mao ang usa ka “dulumtanan kang Jehova nga iyang gikaligutgutan!”

Ang Israel wala motuman sa sugo sa Diyos, ug ang iyang saksi batok kanila sa ulahi ang gitala sa propeta: “Sila nagtukod usab sa mga hatag-as nga dapit ni Baal, aron sa pagsunog sa ilang mga anak nga lalake sa kalayo alang sa mga halad-nga-sinunog kang Baal, nga wala ko isugo kanila, ni mahitungod niini, ni misantop kana sa akong hunahuna.” (Jer 19: 5.) Ang ikaduha nga saksi batok sa Israel ang gihatag sa pipila ka mga kapitulo sa ulahi, diin ang Diyos miingon: “Gitukod nila ang mga hatag-as nga dapit ni Baal, ... sa hinungdan sa ilang mga anak nga lalake ug sa ilang mga anak nga babaye ngadto sa sa kalayo ngadto kang Moloch, nga akong gisugo kanila, ni modangat kini sa akong hunahuna, nga pagabuhaton nila kining butang makaluod.” (kap. 32:35) Kini nga mga dulumtanan ug makaluod nga mga buhat sa mga pagano ang nagagikan sa hunahuna ni Satanas, dili gikan sa Diyos. Ang iyang kinaiya nga gugma dili gayud makahimo sa maong plano.

ANG HIYAS SA DIYOS NGA HUSTISYA

Kita giingnan diha sa mga Kasulatan nga ang laing dili mausab nga elemento sa kinaiya sa Diyos mao ang hustisya. “Ang imong trono anaa sa katarung ug kaangayan.” (Salmo 89:14, James Moffatt Translation) Ang walay katapusan nga pagsakit nahiuyon ba sa hustisya nga hiyas sa Diyos? Lakip sa mga kadaghanan sa nahulog nga katawhan, ang labing makalilisang nga krimen ang pagasilotan sa kamatayon, dili pagsakit ug kasakit. Bisan sa mga kaso diin ang mga uban natuis nga hunahuna, kaniadto ug karon, ang mingpasakup sa bangis nga pagsakit sa mga giisip nga “sad-an” sa pipila ka mangilngig nga dautan, ang pag-antos sa kasakit sagad hamubo, uban sa pagkawala sa panimuot nga pagasundan sa kamatayon, nga nagtapos sa pagsakit. Makataronganon ba nga hunahunaon nga ang Diyos sa gugma, sa pagkatul-id, ug sa hustisya, ang mohimo sa mga buhat nga sobra pa ni bisan kinsa nga adunay labing ngil-ad nga panghunahuna? Kita motubag-sa pagkatinuod dili!

Ang plano sa Diyos alang sa paglaglag sa tanan nga mga pagkadautan ug mga daotan ngadto sa walay katapusan sa langit ug yuta ang gitawag sa Bibliya ug “ikaduhang kamatayon.” (Pinadayag 20:10,14) Ang Diyos dili gayod magbilin sa mga dautan nga mabuhi siha sa pag-antus o kasakit inig matapos na ang iyang pagtugot sa dautan. Sukwahi hinoon, kita gisultihan sa dayag nga ang mga dautan “pagasilotan uban sa walay katapusan nga kalaglagan.” (II Tesalonica 1: 9.) Ang walay katapusan nga kasakit

bug=os gayod nga wala mahauyon sa mga hiyas sa Diyos. Ang ikaduha nga kamatayon-sa laing bahin, ang bug-os nga nahiuyon sa iyang kinaiya.

Ang silot alang sa sala gipahibalo sa Diyos bisan sa wala pa si Adan nakasala. Kini mao lamang ang kamatayon, mahanaw, ang pagkawala sa kinabuhi “”kaw sa pagkamatuod mamatay,” miingon ang Diyos. (Gen. 2:17) Makataronganon ba ang pagpahayag sa Diyos sa silot nga kamatayon, ug unya sa katapusan human makahimo sa sala usabon ang iyang hunahuna ug paghukom sa silot sa makasasala ngadto sa usa ka walay katapusan nga pagsakit? Ang maong lakang usa ka labing dili-matarung, ug dili madawat bisan pa sa balaodnon sa mga nalaglag nga katawhan. Si Pablo nag-ingon niini nga butang sa yano lamang: “Ang silot sa sala mao ang kamatayon” -dili ang walay katapusan nga kalayo, azufre, o pagsakit.-Roma. 6:23

WALA MAHAUYON SA PLANO SA DIYOS

Dugang pa sa wala mahiuyon sa mga hiyas sa kinaiya sa Diyos, ang walay katapusan nga pagsakit nga doktrina wala mahiuyon sa pagpamatuod sa Bibliya mahitungod sa plano sa Diyos, nga nasentro sa doktrina sa lukat. Kon ang hukom kang Adan mao ang walay katapusan nga kasakit, ug si Jesus ang milukat sa dapit ni Adan,nan si Jesus kinahanglan usab moantos sa pagsakit sa walay katapusan aron mahimo nga puli alang kang Adan. Kita nasayud nga kini dili matood, tungod kay si Jesus nabanhaw gikan sa kamatayon sa ikatulo ka adlaw sa usa ka dapit sa kadunggan sunod mismo sa Amahan. Ang hukom ni Adan, tin-aw nga nag-ingon sa wala pa siya nakasala, ug mihangtod ngadto sa katapusan sa 930 ka mga tuig, mao ang kamatayon. Si Jesus namatay aron sa pagbayad sa mao nga silot-usa ka hingpit nga kinabuhi ang gihatag, alang sa usa ka hingpit nga kinabuhi nga gibawi-isip bayd lukat.-1Timoteo 2: 5,6; Heb. 2: 9; Roma. 5:18; 1Corinto 15:45

Dugang pa sa lukat, ang plano sa Diyos ang gipahayag usab sa Kasulatan sa paghatag sa oportunidad alang sa pagpasig-uli sa tanang katawhan ngadto sa kahingpitan ug panaghiusa uban sa Diyos dinhi sa yuta. Kini nga “mga panahon sa pagpahiuli sa tanan nga mga butang,” miingon si Pedro, ang Diyos “misulti pinaagi sa baba sa iyang mga balaang profeta sukad pa sa pagsugod sa kalibutan.” (Buhat 3:21) Ang pagsakit sa dakong bahin sa katawhan hangtod sa kahangturan wala mahiuyon sa mga gipamahayg ni Pedro mahitungod sa plano sa Diyos alang sa pagpahiuli sa yuta, ug ang tanan nga nabuhi sukad niini.

LITIRAL O SIMBOLIKANHON?

Sa pagtan-aw pag-usab sa mga pulong nga gikutlo sa sayo pa gikan sa Pinadayag 14: 10,11, kita dugang pa nga mangutana aron sa pagtabang sa pagtino kon gayod ang gipasabot niini nga mga teksto: Kini ba nga teksto sa Pinadayag adunay litiral o simbolikanhong kahulogan? Kita motubag nga kini simbolikanhon kaayo. Ang Pinadayag maoy usa ka basahon sa mga simbolo. Sama sa atong mabasa diha sa unang bersikulo sa kapitulo 1, “mga butang nga kinahanglan mahatabo sa madali” mga “gipasabot” kang Juan-nga mao, sila gipakita kaniya “pinaagi sa mga ilhanan.” (Rotherham Emphasized Bible) Sa tibuok niini nga simbolikanhong basahon, ang mga impormasyon gihatag ngadto kang Juan pinaagi sa mga ilhanan ug mga simbolo.

Ang ika-14 nga kapitulo sa Pinadayag, sama sa tibuok nga basahon, puno sa mga simbolo. Sa mga bersikulo 1-4, adunay usa ka “Kordero,” usa ka simbolo ni Kristo, nga nagatindog sa “bukid sa Sion,” nga nagrepresentar sa iyang langitnong gingharian. Adunay “dakong dalogdog,” usa ka simbolo sa kontrobersiya, kagubot ug kasamok. “Mangangalpa” ang manag-awit sa usa ka “bag-o nga awit,” nga nagdungan sa pagpahayag sa malipayon nga mga balita sa pagtuman. Adunay usa ka “trono,” usa ka simbolo sa awtoridad ug pagmando. Unya adunay “mga mananap,” “mga anciano” ug “ulay,” ang tanan nga may simbolikanhong kahulogan.

Sa ika walong bersikulo kita gisultihan nga ang “Babilonia nahulog,” nga kaniadto usa ka “dakong siyudad.” Kini usab, simbolikanhon. Ang Babilonia nagpasabot ug “kalibog,” ug mao ang usa ka representasyon sa mga makalibog nga mga tinuohan sa mga bakak nga sistema sa simbahan nga gitukod ni Satanas human ang mga apostoles namatay. Kini nga mga pulong nagpasabut sa panahon sa dihang kini nga mga sistema “mapukan” gikan sa gahum ug pagmando ibabaw sa katawhan. Ang “bangis nga mananap ug iyang larawan,” nga gihisgotan sa bersikulo 9, usab nagrepresentar sa bahin niining dakung Babilonia nga sistema nga nalaglag sa katilingban ug nagpuno sa yuta sa bakak nga mga doktrina.

Uban niini nga kaagi, kita makahimo sa pag-atubang sa matuod nga kahulogan sa mga Kasulatan ubos sa konsiderasyon. Sa mga bersikulo 9 ug 10, usa ka anghel, o mensahero, nag-ingon: “Kon bisan kinsa nga tawo nga mosimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan, ug nagadawat sa timaan sa iyang agtang kun sa iyang kamot, siya usab magainom sa bino sa kapungot sa Diyos, nga gibubo nga walay sambog ngadto sa kopa sa iyang kasuko.”

Dinhi atong makita ang pipila ka dugang nga mga simbolo alang sa atong pagtagad. Una mao ang “marka,” o pag-ila sa mga anaa sa panag-uyon o simpatiya sa mga mapintas nga mananap o sa iyang larawan. Ang kamatuoran nga ang marka anaa sa “agtang” –nga nagimpluwensya sa ilang panghunahuna-ug sa “kamot” -nagpamatuod ilang mga lihok o mga buhat-usa ka mahinungdanon. Ang marka sa “agtang” nagpasabot sa usa ka pag-uyon sa hunahuna, bisan kon manunuton; ang marka sa “kamot” nagpasabot aktibo nga patisipasyon. Kini, matod pa sa mensahero sa Diyos, nga sa pag-inum sa “bino sa kapungot sa Diyos,” gikan sa “kopa sa iyang kasuko.” Kini nagpakita nga ang mga tawo nga naghimo niining mga sistema makabati sa pagpadayag sa kasuko sa Diyos. Sila usab sa katapusan makaila sa iyang pagsaway kanila, nga mapugos sa pag-inom sa usa ka mapait nga dosis samtang makita ang pagkalaglag.

Samtang kita maghunahuna sa nahisgotan nang listahan sa daghang mga simbolo nga anaa sa Pinadayag 14: 1-10, ang bisan unsa nga pagsulay sa paggamit niini sa literal dako gayud nga makalibog, ug makapugong kanato sa pagsabot sa matood nga gusto sa Ginoo nga ihatag. Si Jesus dili usa ka literal nga nating Karnero; ang usa ka literal nga mananap wala ginasimba; ug kini dili usa ka literal nga larawan. Ang literal nga mga marka dili gihimo sa literal nga agtang o sa mga kamot. Kining tanan mga simbolo lamang, nga, sa diha nga sa husto hubaron, nagrepresentar sa lawom nga mga kamatuoran nga nagpahayag sa mga importante nga mga hitabo sa nangagi, karon, ug sa dili madugay moabut.

Karon moadto kita sa bahin sa Pinadayag 14: 10,11, nga nag-ingon nga ang mga tawo nga mosimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan magainom sa bino sa kapungot sa Diyos gikan sa kopa sa iyang kasuko-tinaw nga usa ka pamahayag nga puno sa simbolikong mga termino. Apan, gikan niini nga punto, daghan ang moinsistir nga nahuman na ang mga simbolismo, ug nga ang nahibilin nga mga teksto sa kalit nagkinahanglan sa literal nga kahulogan-nga mao, nga ang tanan nga nagsimba niining simbolikanhong mapintas nga mananap o sa iyang larawan ang literal nga pagasakiton pinaagi sa kalayo ug azufre, ug ang aso sa ilang kasakit ang mosaka ngadto sa langit sa walay katapusan. Kini dugang pa nga gihubad nga kini nga literal nga silot alang sa tanan nga mga tawong dautan sa yuta, bisan pa kon ang bersikulo piho lamang nga nagingon sa mga tawo nga mosimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan.

Sa dugang pa nga paghulagway sa kalisud sa paghubad sa literal niini nga bahin sa teksto, atong mamatikdan nga kini nag-ingon nga ang pagpasakit mahitabo “sa atubangan sa Kordero.” Kon ang pagsakit

sa kalayo ug asupre literal, nan, kinahanglan nga ang nating carnero usa ka literal nga mananap. Sa unsa nga pagbulot-an nga kita moingon nga ang usa mao ang literal ug ang uban simbolikanhon, tungod kay sila gipamulong diha sa mao ra nga teksto? Kon ang usa literal, kinahanglan usab nga literal ang uban. Niini nga kaso, kini dayag nga, ingon sa mga mananap nga mapintas ug sa ubang mga termino mahimong lohikal nga masabtan lamang ingon nga mga simbolo, ang pagsakit pinaagi sa kalayo ug asupre mao usab nga simbolikanhon.

LAIN PANG TEKSTO ANG GISUSI

Sama sa gikutlo sa niagi, laing bersikulo nga gisitar isip pamatuod sa katinuod sa walay katapusan nga pagsakit mao ang Mateo 25:41, diin si Jesus naghigot sa pipila nga moadto sa “walay katapusan nga kalayo.” Kini nga bersikulo mao ang kabahin sa sambingay sa mga karnero ug mga kanding-mga simbolikanhong termino sa makausa pa-ug naghulagway sa ilang tagsa-tagsa nga paghukom sa katapusan sa gingharian ni Kristo dinhi sa yuta. (Ber. 31-46) Atong una hinumduman nga walay literal nga kalayo nga padayon nagasunog, ug nagpabiling buhi ang gisunog sa taliwala niini. Pinaagi sa usa ka ehemplo, ang kalayo magasunog sa usa ka piraso nga kahoy, ug dayon mamatay. Ang piraso sa kahoy ang nahanaw na. Wala kini nagpabilin nga gisunog. Busa, niini nga teksto, ang kalayo haom nga gigamit ingon nga usa ka simbolo sa kalaglagan. Ang “Walay katapusan nga kalayo” mao ang usa ka simbolo sa walay katapusan nga kalaglagan-ang ikaduhang kamatayon-nga walay pagkabanhaw.-Pinadayag 21: 8

Ato usab timan-an, nga niini nga kaso ang kalayo mao ang “giandam alang sa yawa ug sa iyang mga anghel.” Ang Kasulatan nagpahibalo kanato sa husto kon unsa ang mahitabo sa yawa. Kita giingnan nga pinaagi sa kamatayon ni Jesus ingon nga Manluluwas sa tawo ug Manunubos, siya makahimo, sa tukma nga panahon sa plano sa Diyos, sa “paglaglag kaniya nga may gahum sa kamatayon, nga mao, ang yawa.” (Hebreohanon 2: 14) Dinhi atong makonpirmar ang kamatuoran nga ang kalayo maoy simbolo sa hingpit nga kalaglagan, ug ang katapusan ni Satanas mao ang walay katapusan nga pagkahanaw-siya mawala na. Unsa ka mahimayaon nga paglaom kini!

LING MGA SIMBOLO

Ang ikatulo nga teksto nga gihisgotan sa sayo pa mao ang Pinadayag 20:10, diin si Juan nakakita sa panan-awon sa yawa “gitambog ngadto sa linaw nga kalayo ug asupre,” nga pagasakiton sa walay katapusan. Kita sa gihapon mosugyot nga ang bugtong makataronganong hubad

sa kahulogan niini nga bersikulo usa ka simbolikanhon. Ang Azufre, o asupre, mao ang usa sa labing makadaot nga kemikal sa mga elemento nga nailhan. Uban sa kalayo, kini nagsimbolo sa hingpit nga kalaglagan. Ingon man usab, ang usa ka “linaw” nga nga walay tubig, kondili kalayo ug asupre lamang, dili gayod sabton nga literal. Ang linaw nga gisulti sa niini nga bersikulo nagsimbolo sa kamatuoran nga ang kalaglagan sa ulahi ni Satanas mahibaloan ug masabtan sa tanan nga mga katawhan.

Sa susama, ang pagsakit “adlaw ug gabii alang sa mga katuigan nga walay katapusan” ang simbolikanhon. Ang gamut nga pulong diha sa Grego nga “pagsakit” gihubad “sa usa ka sukdanan.” (Thayer Greek Lexicon) Ang kalaglagan ni Satanas, ang yawa, mao ang walay katapusang “sukdanan” sa katawhan. Sila sa walay katapusan mahinumdom sa sala, pag-antos, ug kamatayon nga iyang gidala diha sa tanan nga mga katawhan, ug ang iyang resulta nga kamatayon ngadto sa walay katapusan nga pakaulaw, modangat ug mapakaulawan. Si Isaias nanagna sa panahon sa dihang ang katawhan sa mahulagwayong paagi magtudlo kang Satanas-nga kaniadto gitawag ug Lucifer-sa kasilag alang sa tanan nga iyang gipahamtang sa katawhan pinaagi sa iyang mga bakak, malimbongon nga mga buhat, nga nagsugod kang Adan ug Eva, hangtod ngadto sa katapusan niining dautan nga kalibutan. (Isa 14: 12-17.) Sa pagkamatuod, kini mahimo nga usa ka walay katapusan nga sukdanan alang sa katawhan, ug sila dili na sa bisan unsa nga tinguha mosimpatiya ngadto sa dautan.

Sa kataposan, atong susihon ang mga bersikulo nga gisitar sa sayo pa gikan sa Mateo 18:8,9. Kini mao ang mga pulong ni Jesus. Siya naghigot sa atong mga pagputol sa atong kamot o tiil, o paglugit sa atong mata, kon kini nga mga bahin sa atong lawas ang mga nakahimo ug sala. Siya dugang nag-ingon nga mas maayo pa nga magkinabuhi uban sa usa lamang ka kamot, tiil, o mata, kay sa adunay duha kanila, aron lamang sa katapusan itambog ngadto sa kalayo nga walay katapusan. Si Jesus ba nagsuporta sa pagpasakit sa kaugalingon? Sa pagkatinuod wala-sa sukwahi iyang giayo ang mga tawo, ug giuli sa ilang paggamit sa mga kamot ug mga tiil ug mga mata. Kita kinahanglan gayud nga makaingon sa pag-usab nga ang simbolikong mga panultihon nga gigamit dinhi aron lamang sa pagtudlo sa usa ka leksyon. Ang Kasulatan yano ug gamhanang nagtudlo nga kini mao ang mas maayo alang sa usa ka Kristohanon sa pagputol ug pagwagtang gikan sa iyang kinabuhi, sa mga butang ingon nga minahal kaniya ingon sa gisimbolohan sa usa ka kamot, usa ka tiil, usa ka mata, kon kini ang makapugong kaniya sa pagpahimuot sa Diyos. Ang pagwagtang sa mga tinguha o mga

kabtangan amg mas maayo kay sa mapakyas sa pagtawag sa Diyos, o sa mawad-an sa walay katapusan nga kinabuhi sa ikaduha nga kamatayon.

Sumala sa atong nakita sa atong pagsusi niini nga hilisgutan, ang walay katapusan nga kalayo nagpasabot nga walay katapusan nga kalaglagan. Atong nahibal-an kon unsay gitinguha sa Diyos nga kita makasabot sa iyang Pulong, ug unsa ang naglangkob sa usa ka bug-os nga “Mao kini ang giingon ni Jehova.” Kini nga mga interpretasyon ang hingpit nga makatagbaw kanato. Kini ang nahiuyon sa lukat, ug sa hingpit nga plano sa Diyos alang sa kaluwasan sa tawo. Kini nahiuyon sa mga hiyas sa Hustisya ug Gugma sa Diyos, ug maghimo kanato sa pagdayeg ug pagsimba kaniya-dili gikan sa kahadlok-apan tungod kay kita nakasabot sa iyang matarong ug patas nga kinaiya.

ANG KALUWASAN BA ANAA PA SA UMALABOT?

Atong hisgotan karon ang pagtulon-an nga gituohan sa kadaghanan sa nag-angkong mga Kristohanon nga walay umaabot nga oportunidad alang sa kaluwasan-nga kini limitado lamang niini nga kinabuhi. Usa ka Kasulatan nga gigamit sa pagsuporta niini nga hunahuna mao ang pamahayag gikan ni Pablo: “Tan-awa, karon mao ang gidawat nga panahon; tan-awa, karon mao ang adlaw sa kaluwasan.” (II Cor. 6: 2). Ang pagtuo nga kini nga Kasulatan nagingon nga karon mao lamang ang panahon nga madawat ang kaluwasan maoy usa ka pagdugang sa hunahuna ni Pablo nga wala malakip sa bersikulo. Gawas pa niini, ang maong konsepto mao ang sukwahi sa primirong hiyas sa gugma sa Diyos. Binilyon ang nabuhi ug namatay nga wala makadungog sa ngalan ni Jesu-Cristo, nga diin, nag-ingon ang Bibliya, makakaplag ug kaluwasan. Si Pedro, nga nagsulti kang Jesus, miingon, “walay kaluwasan sa bisan unsa nga lain: kay walay lain nga ngalan sa ilalum sa langit nga gihatag sa mga tawo, nga pinaagi kaniya kinahanglan kita maluwas.” - Buhat 4:12

Minilyon usab ang wala makasabot sa mensahe sa kaluwasan tungod sa mental nga sakit o kahuyang, o kakulang sa paghukom. Bagang panon sa katawhan ang gibutaan ni Satanas, ang prinsipie niini nga kalibutan, nga sa ingon dili makaila sa kamatuoran gikan sa sayop. Si Pablo miingon nga kini mao ang kabubut-on sa Diyos-ang iyang tinguha-alang sa “tanang mga tawo nga mangaluwas, ug nga makadangat sa kahibalo sa kamatuoran.” (1Tim 2:4.) Kon ang Diyos adunay gusto mahitabo, siya may gahum ug kaalam sa paghimo niini.

Ang ideya nga ang kinabuhi karon mao lamang ang adlaw sa kaluwasan-nga dili mao ang gipasabot sa maong bersikulo nga

gihisgotan ang wala mahauyon sa doktrina sa lukat. Tungod kay si Kristo namatay nga usa ka “lukat alang sa tanan,” ang tanan kinahanglan nga adunay usa ka oportunidad alang sa kinabuhi. (1 Tim 2: 6.) Nga ang tanan kinahanglan nga maluwas gikan sa Adanikong kamatayon mao ang pundasyon sa doktrina sa lukat. Kini mao ang tagana sa Diyos, apan niini nga kinabuhi, pipila lamang ang mga may panalangin sa pagdawit sa usa ka hingpit ug libre nga kahigayonan sa kaluwasan.

Ang pagtuo nga kini nga kinabuhi lamang ang naghatag ug higayon alang sa kaluwasan wala usab mahiuyon sa laing importante nga bahin sa plano sa Diyos. Ang umaabot nga oportunidad mao ang matin-aw nga gitudlo sa mga Buhat 3:21, nga nagsulti sa “panahon sa pagtuman sa tanan nga mga butang, nga gisulti sa Diyos pinaagi sa baba sa tanan sa iyang mga balaang profeta sukad pa sa pagsugod sa kalibutan.” Busa, ang kahulogan nga ang kaluwasan anaa lamang sa wala pa ang kamatayon dili husto, tungod kay kini nanghimakak sa pagpamatuod sa balaan nga mga propeta sa tanang sa Diyos.

PAGSABOT SA KASULATAN

Nan, unsa diay ang gipasabot sa II Corinto 6:2 pinaagi sa mga pulong “ang hustong panahon” ug “Ang adlaw sa kaluwasan?” Si Pablo dinhi nagkutlo gikan ni Isaias, usa sa mga “balaang profeta sa Diyos.” Sa tagna ni Isaias, ang mga pulong “usa ka madawat nga panahon” ug “usa ka adlaw sa kaluwasan” ang gigamit. (Isa 49: 8.) Ang walay tino nga mga artikulo nga “ang usa ka” ug “usa ka” ang naghatag sa lain-laing pagsabot sa maong tudling kay sa tinong artikulo nga “ang,” diin ang pipila ka mga maghuhubad sayop ng niigamit sa kinutlo ni Pablo gikan sa Isaias. Kini nga gamay nga detalye ang naghimo sa tanang kalainan sa pagsabot niini nga bersikulo. Adunay “usa ka adlaw” sa kaluwasan karon, ug “usa ka adlaw” sa kaluwasan nga moabut. Ang tagna ni Isaias, diin gamay lamang nga bahin ang gikutlo ni Pablo, nagpamatuod niini nga pagsabot. Pagtan-aw usab sa Isaias 49: 8, ang manalagna nag-ingon nga ang mga tawo nga matinud-anon sa panahon sa “usa ka” madawat nga panahon ug sa “usa ka” adlaw sa kaluwasan, unya gamiton sa pagpanalangin sa katawhan pinaagi sa usa ka “pakigsaad sa mga katawhan,” ug sa “paggugma sa yuta,” ug pagbawi sa iyang “biniyaan nga mga kabilin.” Ang maong pinulongan walay saysay kon aduna lamang usa ka kahigayonan sa kaluwasan.

Kini nga duha ka adlaw sa kaluwasan ang gipalahi sa duha ka mga Kasulatan. Ang Mateo 7:14 mabasa: “Tul-id ang ganghaan, ug pig-ot ang agianan, nga paingon sa kinabuhi, ug diyutay lamang ang makakaplag

niini.” Kining matinud-anon nga pipila, matod pa ni Pablo, “pinaagi sa pagpailub nga mapadayonon sa maayong mga buhat nagapangita sa himaya ug sa dungog ug pagka-imortal, ang kinabuhi nga walay katapusan.”(Roma 2: 7.) Kini mao ang usa ka malisud ug pinili lamang ngakaluwasan, ubansa hata-as nga gantingabalaang binuhat.-II Ped. 1:4

Ang Isaias 35: 8 naghisingot sa ikaduhang “adlaw” sa kaluwasan, nga gitagana ngadto sa tanan nga nahibilin nga katawhan sa panahon sa Mesiyanikong gingharian. Usa ka “dalan,” dili usa ka pig-ot nga dalan sa halad, “mahimo nga didto,” nag-ingon si Isaias. “Kini pagatawgon: Ang alagianan sa pagkabalaan; ang mahugaw dili moagi sa ibabaw niini; apan kini mahimo alang sa mga tawong nanagbaktas, ang mga hungog, dili mangasayup sulod niini.” Kini mao ang dalan ngadto sa tawhanong kahingpitan ug sa kinabuhi nga dayon sa yuta, nga gisaad sa tanan nga andam ug masulundon sa gingharian sa “adlaw sa kaluwasan .” Unsa ka talagsaon nga plano sa Dios ang gidisenyo! Kini dili mao ang masulub-on nga paglaum sa kadaghanan sa mga katawhan nga dili maluwas ug silotan sa kahangturan. Hinunoa, kini mao ang makapahimuot nga panan-awon sa matag indibidwal nga maluwas gikan sa kamatayon, ug unya hatagan sa usa ka oportunidad, ubos sa maayong mga kahimtang, aron sa pagkab-ot sa tawhanong kahingpitan ug sa kinabuhi nga walay katapusan dinhi sa ibabaw sa yuta. Kini ang tinuod nga nahiuyon uban sa kinaiya sa Diyos. Kini mao ang sumala sa iyang plano, ug nahauyon sa doktrina sa lukat.

KALANGKOBAN

Magbantay kita sa mahimayaong plano sa Diyos sa kaluwasan sa kanunay lab-as ug importante diha sa atong mga hunahuna ug mga kasingkasing. Pinaagi sa pagbuhat sa ingon, kita makaila sa iyang mga kahikayan ug mga katuyoan sa hingpit, ug ang bisan unsa nga sayop nga interpretasyon sa Kasulatan ang dayon makaalerto kanato. Kita makaila nga kini bakak, tungod kay kini dili uyon sa kon unsa ang Bibliya, sa kinatibuk-an, gitudlo kanato. Pinaagi lamang sa ingon niini “sa hustong paagi magapanudlo sa pulong sa kamatuoran,” kita adunay usa ka tukma nga “Mao kini ang giingon sa Ginoo” alang sa atong gitoohan.-II Tim. 2:15 ■

Ang Tanan Nga Mga Butang Mabag-o

Yabeng Bersikulo: *“Ug ang naglingkod sa trono miingon, “Tan-awa, ginabag-o ko ang tanang mga butang. Usab miingon siya, Isulat mo kini, kay kining mga pulonga kasaligan ug matuod.”*

—Pinadayag 21:5

Piniling Kasulatan:

Pinadayag 21:1-8

Aron ang tanang mga butang mabag-o nagpasabot nga ang daan nga mga butang kinahanglan una nga mahanaw. Sa atong leksyon, kini gipakita kanato diha sa mga pulong nga nag-una sa atong mga Yabeng Bersikulo: “Ug pagapahiran sa Diyos ang tanang luha gikan sa ilang mga mata; ug didto wala nay kamatayon, ni kasubo, ni paghilak, ni may bisan unsa nga kasakit: kay ang unang mga butang nangagi na.”- Pinadayag 21: 4

Si Juan nga Tigpadayag, gimandoan sa usa ka milagroso nga panan-awon, misulat sa pipila ka mga katingalahan sa umaabot nga paraiso sa gingharian sa Diyos. Daghan sa unsay iyang nakita ang iyang gitaho pinaagi sa mga simbolo. Makahimo kita sa pagsabot sa kadaghanan niini tungod kay kini mao na karon ang “tukma nga panahon” alang sa pagpadayag, pinaagi sa giya sa Balaang Espiritu sa Diyos. (Juan 16:13) Sa paghisgot sa atong leksyon, ang gibayaw nga Ginoo misulti usab pinaagi kang Juan, sa panahon sa diha nga ang tanan nga mga butang mahimo nga bag-o, pinaagi sa pag-ila sa mga kahimtang diha sa paraiso sa Eden sa wala pa nagmasinupakon ang atong unang mga ginikanan. Siya nag-ingon nga sa bag-o nga adlaw adunay usa ka “kahoy sa kinabuhi ... sa taliwala sa paraiso sa Diyos.”- Pinadayag 2: 7

Atong mahinumduman nga sa Eden, adunay daghang mga kalan-ong kahoy nga naghatag ug kinabuhi alang kang Adan ug Eva, nga gipaila “kahoy sa kinabuhi.” Apan, usab diha sa taliwala sa tanaman mao ang usa ka “kahoy sa kahibalo sa maayo ug sa dautan,” sa diin ang tawo gidid-an sa pagkaon, o bisan sa paghikap, kay siya gayud mamatay. (Gen. 2: 9,16,17; 3: 3) Pinaagi sa pag-ambit niini nga kahoy, ang atong unang mga ginikanan, ug ang tanan nga mga katawhan sukad niini, ang naka-

angkon sa “kahibalo” sa mga sangputanan sa dautan.

Ang “kahoy sa kinabuhi,” hinoon, mao pa gihapon ang sentro sa plano sa Diyos. Ang saad sa atong Ginoo mao nga ang mga makabuntog niini nga panahon ang adunay unang kahigayonan sa pag-ambit sa mao nga kahoy. Sila makahimo sa pagbuhat niini tungod kay sila nahimong “patay ngadto sa sala,” ug naglakaw diha sa “kabag-o sa kinabuhi.” (Roma 6:2,4,11) Sa gingharian sa Diyos, ubos sa pagmando ni Kristo, ang kalibutan usab gihatagan niini nga pribilehiyo. Mao kini ang gihisgotan ni Jesus sa iyang pagtubag sa kawatan didto sa krus: “Ako moingon nganha kanimo niining adlaw” bisan tuod kita karon duha nag-antos sa kamatayon-sa tukma nga panahon, “Uban kanako, ikaw sa Paraiso.” - Lucas 23:43, Rotherham Emphasized Bible

Gihulagway ni Pedro ang mga kahintang niini nga tukma nga panahon ingon nga usa ka ‘bag-ong mga langit ug usa ka bag-ong yuta.’ (II Ped. 3:13) Kini wala magtumong sa literal nga mga langit o sa yuta, apan sa usa ka bag-o nga han-ay sa mga relihiyoso ug sibil nga katilingban. Ang bag-ong mga langit ug yuta ang “maghimo sa tanan nga mga butang bag-o” tungod kay kini gidumala pinaagi sa matarong nga pagmando ni Kristo ug sa gihimaya nga mga miyembro sa simbahan-ang iyang lawas. Kini ang sukwahi sa langit ug sa yuta karon, nga gimandoan ni Satanas, ang “prinsipe sa kalibutan,” kansang impluwensya ‘karon nagabuhat [pinaagi] sa mga anak sa pagkadili-masinugtanon.’ - Juan 12:31; Efeso 2: 2

Sama sa nakita ni Juan diha sa panan-awon “bag-o” nga mga butang nga moabut, siya usab miingon, “wala na ang dagat.” (Pin 21: 1) Dinhi usab, ang pagsabot dili sabton nga literal. Ang “dagat” mao ang usa ka simbolo sa mga masa sa katawhan nga wala mahimutang ug anaa sa dili lig-on nga kahintang. Pagkamatood kini sa karon nga langit ug yuta ubos sa pagmando ni Satanas. Apan, ubos sa bag-ong kahikayan sa Diyos, ang gitukod pag-usab nga katilingban ang patas na kaayo ug mahan-ayon nga ang katawhan dili na ingon sa dagat nga _-walay pahulay ug gilala sa walay katagbawan. Nangandoy kita sa panahon sa dihang ang Diyos ang maghimo “sa tanan nga mga butang bag-o!” ■

Ang Bag-ong Jerusalem

Yabeng Bersikulo: Samtang atong ginatun-an ang Bibliya, atong makita sa daghang higayon diin ang
“Ug wala akoy nakitang templo sa siyudad, kay ang templo niini mao man ang Ginoong Dios nga Makagagahum sa Tanan ug ang Cordero. Ug ang siyudad wala na magkinahanglan ug Adlaw o Bulan sa pagdan-ag kaniya, kay ang himaya sa Dios mao man ang iyang kahayag, ug ang iyang suga mao man ang Cordero.” atong makita sa daghang higayon diin ang usa ka siyudad gigamit nga usa ka simbolo, o pagrepresentar sa awtoridad sa usa ka gobyerno. Ang “Bag-ong Jerusalem,” ang hilisgutan sa atong leksyon karon, gigamit nga usa ka simbolo nga nagpasabot sa mga bag-o nga espirituwal nga gobyerno sa umaabot nga Mesiyanianhong Panahon. (Pin 21: 2) Kini nga gobyerno wala magagikan sa yuta, o gimugna sa tawo. Sa panan-awon, nakita kini ni Juan ingon nga usa ka “balaan nga siyudad, ... nga nanaug gikan sa Diyos sa langit.” Ang gigikanan niini maoy usa ka espirituhanon nga direkta gikan sa Diyos. Mao kini ang alang sa umaabot nga gobyerno nga gitudlo ni Jesus kanato ang pag-ampo, “Moabot kanao ang imong gingharian. Matuman ang imong pagbuot dinhi sa yuta, ingon man kini sa langit.” (Mat. 6:10) Pinaagi niini, giila sa atong Ginoo ang iyang hugot nga pagtuo diha sa saad nga ang usa ka balaanong gitudlo nga gobyerno, sa tukma nga panahon, ang mamugna sa ibabaw sa yuta.

—**Pinadayag 21:22,23**

Piniling Kasulatan:

Pinadayag 21:9-14,22-27

Si Juan dugang nga nagpahayag nga diha sa iyang panan-awon iyang nakita ang bag-o nga Jerusalem “naandam ingon sa usa ka pangasaw-onon nga gidayandayanan alang sa iyang bana.” Kini nagpahinumdom kanato nga ang bag-ong gobyerno sa umaabot naglangkob sa labaw pa kay sa usa ka magmamando. Nag-ingon ang Apostol nga si Pablo sa niini nga panahon nga si Kristo Jesus ug ang iyang matinud-anon nga

mga santos ang “paghukom sa kalibutan diha sa pagkamatarung.” (Buhat 17:31; 1 Corinto 6:2) Kini nga “mga balaan” ang karon gipili base sa ilang pagkamatinud-anon, ngadto sa kamatayon, samtang nga sila “mag-antos uban” kang Kristo, aron nga sila mahimo usab nga “pagahimayaon” uban kaniya. (Pin 2:10; Roma 8:16,17) Sa iyang asoy, si Juan nag-isip niini nga mga gihimayang mga balaan sa diha nga ang usa ka anghel nagtawag kaniya, “Umari ka, ipakita ko kanimo ang pangasaw-onon, ang asawa sa Cordero. Ug gidala niya ako ngadto sa espiritu ngadto sa usa ka daku ug hataas nga bukid, ug iyang gipakita kanako nga ang daku nga ciudad, ang mga balaan nga Jerusalem, nga nanaug gikan sa langit gikan sa Diyos, Nga may himaya sa Diyos: ang iyang kahayag sama sa usa ka bato nga labing bililhon, bisan ingon sa usa ka bato nga jaspe, nga matinaw ingon sa salamin.”- Pin. 21: 9-11

Dili kita maghunahuna niini nga siyudad sama sa naglangkob sa literal nga mga katukoran nga hinimo sa bato nga manaug gikan sa langit ngadto sa yuta. Aron sa pagpamatuod nga kini usa ka simbolikanhon nga pinulongan, atong hinumdoman ang mga pulong ni Pedro, nga ang mga tawo nga maugmad sa karon nga panahon ang mahimong kabahin sa niining “balaan nga siyudad” giisip nga “buhi nga mga bato,” uban ni Jesukristo isip “pangulo nga bato sa pamag-ang” niining espirituwal nga kahikayan. (1 Ped 2: 4-7.) Bisan pa sa nagkalain-laing mga simbolo nga gigamit diha sa Kasulatan, ang bag-o nga Jerusalem dili makita sa natural nga mata. Apan, kini adunay yutan-ong mga representante, “mga prinsipe sa tibook nga yuta,” ug sa diha nga kini magsugod sa pag-operate, ang tibook kalibutan makahibalo sa kamatuoran nga usa ka bag-ong gobyerno ang gitukod. (Salmo 45:16) Kini usa ka pagmando sa gugma, pagkatulid, ug pakigdait, ug magdala sa mga panalangin ngadto sa tanan nga nagtinguha sa pagsunod sa iyang mga matarong nga mga balaod

Atong nasabtan nga ang kahayag sa adlaw ug sa bulan, nga gipahayag sa atong Yabeng Bersikulo, nagpasabot sa karon nga kahayag sa mensahe sa Ebanghelyo ug sa maaninagon nga kahayag sa bulan sa mga matang ug landing diha sa Daang Testamento. Diha sa bag-ong Jerusalem, hinoon, “ang himaya sa Diyos ... ug sa Kordero” ang maghatag sa mga bug-os nga kahayag sa kamatuoran nga gikinahanglan sa katawhan aron makat-on sa mga pamaagi sa Ginoo. Uban niini nga kahayag, makasalig kita nga walay bisan usa nga “mopasakit ni molaglag sa tanan kong balaan nga bukid.” - Isa. 11: 9 ■

Buhing Tubig

Yabeng Bersikulo: Ang tubig gigamit sa Kasulatan nga usa ka
“Unya iyang gipakita simbolo sa makapalagsik nga kamatuoran
kanako ang suba sa nga nagagikan sa Diyos mahitungod sa
tubig nga nagahatag sa iyang mapuslanong mga plano alang sa
kinabuhi, nga matin- mga matinud-anon, gipahinungod nga
aw morag kristal, nga mga sumusunod ni Jesus ug, sa tukma nga
nagagula gikan sa trono panahon, alang sa tanang katawhan. si David
sa Diyos ug sa trono sa miingon sa Diyos: “Siya nagapahigda kanako
Cordero.” sa malunhaw nga sibsibanan. Siya nagatultol

—***Pinadayag 22:1*** kanako sa daplin sa mga tubig nga malinaw.”
(Sal. 23: 2) Ang “berde nga mga sibsibanan”

Piniling Kasulatan: moamuma ug molig-on kanato sa espirituwal
Pinadayag 22:1-7 nga pagkaon, samtang ang “mga tubig
nga malinaw” mopalagsik ug mopatunhay
kanato. Kini nga mga simbolo ang naghatag

ug gibug-aton sa mga importante nga panginahanglan sa pagangkon sa mga sustansiya sa pulong sa kamatuoran sa Diyos, aron sa pagpadayon sa atong espirituwal nga kahimsog. Si Jesus miingon nga kini nga tubig mao ang gasa gikan sa Diyos, sa diha nga siya nakigsulti sa babaye didto sa atabay: “Kon nasayud ka pa lamang sa gasa sa Diyos, ... siya mohatag kanimo ug buhi nga tubig. ... Bisan kinsa nga magainom sa tubig nga akong ihatag dili na gayud siya pagauhawon.”- Juan 4: 10-14.

Sa simbolikanhong pinulongan, Ang Pulong sa Diyos nag-alagad ingon nga pagkaon ug ilimnon alang sa mga sumusunod sa Ginoo. Ang malinaw nga tubig sa Salmo 23 naghulagway ilabina sa mga paagi diin ang Kamatuoran makapahupay kanato. Usa ka importante nga bahin niini nga kahupayan mao ang pribilehiyo sa pagduol sa Diyos diha sa pag-ampo, diin kita molambo nga mahimong suod, personal nga relasyon uban kaniya. Kini makakab-ot ug kalinaw sulod kanato sama sa gipasabot sa hunahuna sa “mga tubig nga malinaw.” Sa laing dapit, ang salmista

misulat, “Ingon nga ang lagsaw nangandoy sa pagpangita sa tubig sa kasapaan, mao usab ang akong kalag sa pagsunod kanimo, O Diyos. Ang akong kalag giuhaw sa Diyos, sa Diyos nga buhi.”- Salmo 42: 1.2

Niini ug sa uban pang daghan nga mga maanindot nga mga salmo ni David, kita giawhag sa kanunay nga uhawon sa tubig nga gikan sa tinuod ug buhi nga Diyos. Sa pagkatinuod, kini mao ang atong Amahan-ang atong magbalantay-nga sa adlaw-adlaw naga giya ug nagdumala kanato sa daplin sa mga tubig sa kamatuoran, nagpalagsik kanato pinaagi sa kahibalo kaniya ug sa iyang minahal nga Anak, si Kristo Jesus. Si David, nga usa ka magbalantay sa karnero, nakasabut nga ang tubig dili daghan sa kamingawan nga nasud sa iyang panahon. Nan, mahinungdanon nga siya mahibalo diin kini makita, ug maggiya sa iyang panon sa mga karnero ngadto niini aron sila mahupayan—kondili sila mamatay. Si Jesus, isip “maayong magbalantay sa mga karnero,” sa susama naggiya sa iyang mga karnero sa karon nga Panahon sa Ebanghelyo ngadto sa madagayang espirituwal nga mga sibsibanan ug makapalagsik nga mga tubig. “Ang mga karnero mosunod kaniya. Kay sila managpakaila sa iyang tingog.” - Juan 10: 4-15

Kini nga kahimtang ang usab magamit sa sa kalibutan sa mga katawhan sa umaabot. Sa gingharian sa Diyos, ang mga tawo makaamgo sa ilang dako nga panginahanglan alang sa tubig sa kinabuhi. ug sila makaila nga sa nangagi, sila nagpuyo sa usa ka “mamala ug malaay, diin walay tubig,” ug sila uhawon alang sa mahimayaong mensahe sa kamatuoran sa Diyos. (Salmo 63: 1) Para kanila, ang saad ni Jesus matuman: “Bulahan ang mga gigutom ug giuhaw sa pagkamatarung, kay sila pagabusgon.” - Mateo 5: 6

Sa atong Yabeng Bersikulo, gihubit ni Juan ang usa ka “putli nga suba sa tubig sa kinabuhi, matin-aw ingon sa salamin,” nga nag gikan sa Diyos ug sa Kordero-si Kristo Jesus-sa umaabot nga gingharian. Si Juan nagpadayon sa pag-ingon nga adunay usa ka “kahoy sa kinabuhi” sa daplin niini nga lunsay nga suba nga namunga sa tanan nga matang sa bunga alang sa pagkaon, ug ang mga dahon sa kahoy alang sa pag-ayo sa mga tawo. (Pin 22: 2) Unsa ka mahimayaon kini nga paglaum alang sa katawhan! Ang pagdapit mahimo na dayon alang sa tanang mga tawo: “Umari ka. Ug ang giuhaw paaria; ang may tinguha, paimna sa walay bayad nga tubig nga nagahatag sa kinabuhi.” - bersikulo 17 ■

Senemanang Pagtolun-an sa Bibliya

Leksyon Para sa Nobyembre 27, 2016

Alfa ug Omega

Yabeng Bersikulo: “***Ako mao ang Alfa ug ang Omega, ang nahauna ug ang nahaulahi, ang sinugdan ug ang katapusan.***”

(Juan 1:1, Wilson Emphatic Diaglott, —***Pinadayag 22:13*** Interlineary Translation) Sa pagpadayon,

Piniling Kasulatan:

Pinadayag 22:12-21

si Juan nag-ingon nga ang Pulong “diha sa sinugdanan uban sa Diyos. Ang tanang mga butang gihimo pinaagi kaniya; ug walay bisan unsa nga nahimo nga dili pinaagi kaniya.”(bersikulo 2,3) Sa niini nga mga bersikulo, ang “ Pulong” mao ang usa ka hubad sa Gregong pulong logos, nga nagpasabot sa usa ka tigpamaba. Nag-ingon si Juan nga diha sa wala pa siya nahimong tawhanon, ang bugtong Anak sa Diyos ang milihok ingon sa usa ka tigpamaba, o Logos, sa pagsulti ug paglihok alang sa iyang Amahan. Isip usa ka Logos, siya gigamit sa tibuok proseso sa paglalang, ug kanunay nga uban sa “Dios” -si Jehova. Ang Logos, usab, “usa ka dios,” usa ka gamhanan nga espiritu.

Sa tukma nga panahon, ang “Pulong [logos] nahimong tawo.” (bersikulo 14) Siya gihatagan sa ngalan nga Jesus, ug nagdako ngadto sa pagkalalaki “nahimulag sa mga makasasala” ug lahi gikan sa tanang uban. (Heb. 7:26) Sa panahon sa iyang yutan-ong ministeryo, si Jesus “nagtudlo ... ingon sa usa nga adunay awtoridad,” ug ang mga tawo miingon, “Walay tawo nga misulti sama niining tawhana.”(Mateo 7:29; Juan 7:46) Bisán unsa ang gihunahuna sa uban kaniya, si Jesus nahibalo sa iyang gigikanan, nga nagpamatuod, “ako nanaug gikan sa langit,” ug usab, “ako mao ang buhing tinapay nga nanaug gikan sa langit.” (Juan

6: 38,51) Sa dihang siya gipangutana sa mga Pariseo, siya mipahayag, “ako nahibalo kong diin ako gikan ug asa ako moadto.” “Ako gikan sa itaas: ... dili ako niini nga kalibutan” “Ako ug miadto gikan sa Diyos. ... Siya ang nagpadala kanako” “Sa wala pa si Abraham, mao na ako.”- Juan 8:14,23,42,58

Kini nga mga bersikulo mao lamang ang mga pananglitan sa mga daghan nga mga Kasulatan nga nagpunting sa iyang paglungtad nga minahal nga Anak sa Diyos sa wala pa siya nahimong tawhanon. Sa pag-abot niya sa kataposan sa iyang yutan-ong ministeryo, gipadayag ni Jesus diha sa pag-ampo sa iyang dako nga tinguha nga sa makausa pa maguban pagusab sa Amahan sa langit. Sa iyang kinasingkasing nga mga pulong, “Ako naghimaya kanimo sa yuta: nahuman ko na ang buhat nga imong gitugyan kanako nga pagabuhaton. Ug karon, Amahan, himayaa ako ... uban sa himaya nga diha kanako uban kanimo sa wala pa ang kalibutan.”- Juan 17: 4,5

Si Jesus mibiya sa mga bahandi sa langitnong mga sawang, ug miadto sa yuta aron mahimong Manunubos sa tawo. Isip usa ka tawo, siya halos walay mga kabtangan. Sa usa ka higayon, iyang giingnan ang usa ka umaabot nga sumusunod nga “ang Anak sa tawo walay dapit nga kapahulayan sa iyang ulo.” (Mateo 8:20) Si Pablo miingon nga ang Anak sa Diyos “mao ang adunahan, apan tungod kaninyo siya nahimong kabus, nga kamo pinaagi sa iyang kakabus mahimong adunahan.”(II Cor 8: 9) Siya mibiya sa himaya ug sa espirituwal nga mga bahandi nga iyang naangkon uban sa Amahan isip Logos, ug “naghimo sa iyang kaugalingon nga walay dungog, ... siya nagpaubos sa iyang kaugalingon ug nahimong masinugtanon hangtud sa kamatayon.”(Fil. 2: 7,8) Busa, atong makita nga isip instrumento sa Diyos sa paglalang, ug sa ulahi Manunubos sa katawhan, si Jesus mao ang kwalipikado nga makabaton sa titulo nga gihatag sa atong Yabeng Bersikulo: “Alfa ug ang Omega, ang sinugdanan ug ang katapusan.”

Ang Apostol nga si Pablo naghigot sa kamaayo ni Jesus nga itandi ngadto sa tanan nga uban nga mga binuhat, gawas lamang sa Diyos. Diha kang Jesus, “kita may katubsanang pinaagi sa iyang dugo, ... Siya mao ang dagway sa dili makita nga Diyos, ang panganay sa tanang mga binuhat: Kay pinaagi kaniya ang tanang mga butang gibuhat, nga anaa sa langit, ug nga anaa sa yuta, ... Ug siya mao ang sa atubangan sa tanang mga butang, ug pinaagi kaniya ang tanang mga butang gipakapot. Siya mao ang ... ang panganay gikan sa mga patay; aron nga sa tanang mga butang siya molabaw gayud sa tanan.”- Col. 1: 14-18 ■